

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani a treia-oră 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat & la loterie.

Ilusiuni deșarte.

Sibiu, 8 Maiu n.

(Ș.) Festivitățile dela Berlin s'au terminat și Monarchul nostru a plecat încă Duminecă seara acasă.

Plănuite la început ca sărbări curat familiare, puse în executare ele au eșit din cadrele familiarității și luând caracter politic s'au prefăcut în manifestațiuni generale și șgomot ase de iubire și simpatie față de Monarchul nostru, nestorul domnitorilor din Europa, și față de monarhia pusă sub înțeleapta sa conducere.

În mijlocul aclamărilor entusiaste a intrat înțeleptul nostru Domnitor în Berlin și în mijlocul lor a părăsit Berlinul, unde a petrecut trei zile plăcute și fericite.

Ochii lunei politice au fost îndreptați în aceste trei zile spre Berlin; și nici războiul din Africa-sudică, nici războiul țărănesc din Bulgaria nu a exercitat asupra lor vre-o putere atractivă.

Și lumea politică poate fi mulțumită cu rezultatul vizitei dela Berlin; pentru-că ea înseamnă decretarea păcii, care nu mai e amenințată de nici o primejdie, ear' dacă putea să fie amenințată, primejdia nu mai există, fiindcă stringerea legăturilor de prietenie între Domnitorii statelor aparținătoare la tripla alianță, a făcut să fie delaturat ori-ce pericol.

De aceea, războiul țărănesc din Bulgaria, de care probabil că Rusia nu stă tocmai departe, s'a deslănțuit fără se producă efectul dorit și așteptat. S'a născut și a amușit. Pentru-că astăzi războiul e suprimat.

E firea Maghiarilor însă așa, ca toate lucrurile să le explice în favorul lor. Așa s'a întâmplat, — ceea-ce de altcum am prevestit, — și cu vizita preainaltă la Berlin. Din entuziasmul deslănțuit pe strădele Berlinului Maghiarii își reclamă acum partea lor.

S'a întâmplat, că pe stradă a strigat cineva „Traiască Ungaria”, ear' la plecarea Monarchului nostru din Berlin cineva a strigat „Eljen”. Și într'un cas și într'altul, cel-ce 'și-a purtat glasul la primblare printre miile de glasuri nemțești, a fost sigur un fanatic „patriot”, domiciliat în Berlin. Maghiarii pun însă strigăturile acestea în gura Nemților, și le explică drept demonstrațiuni în contra Austriei, atât de zdruncinată politiceste, și drept manifestație de simpatie față de — Maghiari. Ei ved în cele două „eljen”-uri caraghioase aprobarea dualismului și condamnarea federalismului; ba chiar mai mult, ved exprimarea dorinței, ca Ungaria să fie a Maghiarilor!

Vorba Românului: pasărea mălaiu visează. Maghiarul Maghiarie visează. Și fiindcă el nu 'și-o poate face, așteaptă să 'i-o dea împăratul Germaniei, poporul german, sau — publicul berlinez de-a gata. Parcă ar fi vorba de-o lulea simplă și nu de-o feară întreagă, care nu

poate fi numai a Maghiarilor, și nu va fi nici-odată numai a Maghiarilor, ci a tuturor popoarelor cari o compun.

Comit fals istoric, se fac de ris și ilusiuni deșarte își fac deci Maghiarii când explică și vizita aceasta preainaltă la Berlin în favorul lor, întocmai cum au explicat vizita împăratului Wilhelm la Budapesta, pe vremea milleniului, și cum au explicat și vizita Regelui Carol al României.

Lumea din afară cunoaște foarte bine raporturile din Ungaria și știe foarte bine, că aceea după ce aleargă Maghiarii, — o Maghiarie în locul Ungariei, — e curată utopie, lucru nerealisabil; ear' Nemții sunt cu mult mai cuminți decât se doarească un lucru nerealisabil. Il doarec numai Maghiarii; dar' cu dorința vor rămâne și cu eanerealizată vor și — muri!

Sibiu, 8 Maiu n.

Din Austria. Astăzi se deschide reichsrath-ul austriac. Cercurile politice nu leagă însă nici o speranță de laboriositatea sa. Va trebui să fie de nou prorogat, pentru-că se fie earăși convocat, — din partea altui guvern. Pentru-că după-cum se telegrafează dela Viena, cabinetul Körber se află în poziție zdruncinată. Se vorbește, că dacă Cehii vor pute împiedeca trecerea la comisiuni a proiectului de lege ce-l va prezenta guvernul în chestia regulării limbilor, guvernul va trebui să demisioneze. Și Cehii se laudă că vor face lucrul acesta, spriginți fiind de Slavi și de partidul poporal catolic. Cehii vor începe încă în ședința de astăzi obstrucția cea mai energică.

Autonomia catolică. Contele Szapáry Gyula, presidentul comisiunii de douăzeci și șapte, a convocat comisiunea pe zece Maiu la ședință, pentru a discuta asupra răspunsului ce l'a dat episcopatul și guvernul, referitor la autonomia bisericei catolice.

Unde e clironomul? Se fac multe combinațiuni politice pe tema, că moștenitorul nostru de tron, **Francisc Ferdinand**, a stat departe de festivitățile dela Berlin, și n'a însoțit pe Monarchul în călătoria întreprinsă. Faptul se explică din unele părți așa, că moștenitorul de tron n'ar fi mare aderent al triplei alianțe și de aceea a voit să demonstreze în contra ei, prin absențarea dela sărbările aranjate în scopul întăririi ei. Din alte părți explicarea se face așa: Moștenitorul de tron nu poate abandona ideea legării unei căsătorii morganatice, cu aleasa inimii sale, din care motiv va trebui să renunțe, sau poate a renunțat deja la tron; prin urmare, ne mai fiind moștenitor de tron, n'avea ce căuta la Berlin. E greu a spune că din aceste păreri, care e mai aproape de verșimilitate. Faptul însă rămâne, că moștenitorul de tron n'a fost la Berlin.

Din parlament. Astăzi și mâine dieta nu ține ședințe, din pietate față de pictorul Munkácsy, care va fi mâine înmormântat. În ședința de ieri s'au luat la cunoștință mai multe rapoarte de puțină însemnătate și s'a votat în a treia cetire legea despre împrumutul de investire. Pentru ședința de Joi e pus la ordinea zilei proiectul de lege despre ștergerea timbrului pentru inserate și călindare.

Sunt tari bânffyștii! Lucru mare s'a întâmplat Sâmbătă în dieta maghiară. La ordinea zilei era alegerea delegaților. Partidul lui Ugron, căruia 'i-s'au rezervat două locuri în delegațiune, propuse-se să fie ales Ugron și Holló. Deputații guvernamentali, bânffyștii, au șters însă din listă numele lui Ugron înlocuindu-l cu numele lui Okolicsányi. Resultatul votării a fost apoi, că Ugron a căzut cu glorie, eșind ales Okolicsányi. E mare consierarea și e mare îngrijirea acum, din motivul, că aceea ce au făcut bânffyștii de astă-dată cu Ugron, pot să facă la cea mai apropiată și binevenită ocaziune și cu — Széll. Pentru-că sunt tari bânffyștii! De aceea sună acum din toate părțile cântecul: *alegeri nouă, din cari să ese turtite elementele bânffyștie!*

Pactul Bucovinenilor. E mare durerea Bucovinenilor pentru pactul legat între deputații români și baronul Bourguignon. Și e mare nedumerirea, fiindcă nimeni nu cunoaște condițiunile acestui rușinător act. De aceea nimerit apostrofează „Destepărea”, pe deputații români bucovineni, când le cere lămuriri.

„Noi cerem cu tărie, — scrie numitul ziar, — ca deputații români să ne dea socoteală amănunțită despre toate cele-ce au pus la cale când au încheiat pacea. Voim să vedem întru-cât s'a pocăit baronul Bourguignon și ce-a făgăduit că va face spre binele și buna înțelegere din Bucovina? Cum voește di Bourguignon să tocească cele-ce le-a stricat când cu alegerile pentru dietă? Cum își întemeiază dumnia lui goana contra tricolorului românesc? Cum va spăla el fața preoției noastre, în care a scuipat în ziua de 18 August a anului trecut? Cum va dovedi că frații Brănișce au trebuit să fie igoniți din Bucovina? Scurt: toate, toate voim a le ști de bună vreme.

Deputații români bucovineni să răspundă deci. Să răspundă poporului pe care-l reprezintă și să răspundă și — conștiinței lor!

Congres european. Crispi scrie un articol politic în organul său de publicitate „Ora”, în care vorbind despre vizita Monarchului nostru la Berlin, conchide că ea nu stă în legătură cu evenimente eventuale din Balcani, fiindcă Austria are destul necaz acasă, nu poate să-și bată capul și cu necazurile altora. De altcum recunoaște, că sunt de deslegat numeroase chestii mari, pe cari însă nu le pot delega doi domnitori, ci un congres european.

Alianța triplă n'are importanță. Așa scrie ziarul rusesc „Novosti”. De ce? Pentru-că: „ori-ce combinație politică are importanță numai sub durată existenței condițiilor cari au provocat-o. În momentul în care se schimbă condițiile, importanța se pierde. Așa stăm și cu tripla alianță. Situația dela 1879—1889, nu e aceeași și la 1899—1900. Cu căderea lui Crispi și Bismarck s'a stins epoca de înflorire a triplei alianțe și a politice, îndreptate în contra Franței și a Rusiei. Dacă la Viena și Berlin se mai gândesc oamenii la necesitatea restaurării triplei alianțe — n'avem nimic de zis. Dar' Europa știe foarte bine ce e alianța aceasta, și nu se teme de ea”. Scurt și — clar.

Actele conferenței dela Haga. Din Petersburg se telegrafează, că ministrul de externe al Rusiei s'a hotărât să publice textul întreg al deciziunilor conferenței de pace dela Haga, în deosebi partea privitoare la judecătorile internaționale. Această tendință a sa, ministrul rușese de externe a comunicat-o și celorlalte puteri mari, cari au fost reprezentate la conferența de pace, pentru-că se 'și deese consentimentul; în urmare, publicarea plănuită se va face numai dacă se învoiesc și celelalte puteri.

Cuvântarea P. S. S. Episcop. Goldiș.

— La deschiderea sinodului arădan. —

Abia astăzi avem textul autentic al cuvântării, cu care P. S. S. Episcopul Iosif Goldiș a deschis sinodul eparchial arădan. Dăm deci cuvântarea în întregime, după-cum urmează:

Christos a înviat!

Domnilor deputați!

Din voea sinodului nostru eparchial și grația Maiestății Sale având eu primadată ocaziunea de a conduce ca episcop acest venerat sinod, în ale cărui mâni sunt puse destinele diecesei, sunt în deplină cunoștință a responsabilității luate asupra-mi din momentul în care am îmbrăcat această demnitate, în conștiința că am sacre datorințe față de marile interese ale clerului și poporului încredințat conducerii mele.

Ca să pot corespunde justelor așteptări ale d-voastre, am esaminat trecutul, ca un fundament pe care împreună avem a edifica mai departe; și am să constat, că rezultatul, după cele zece perioade sinodale ce au expirat, nu stă în proporție cu timpul de 31 de ani, nici cu sacrificiile aduse.

Între greutățile, cu cari avui a lupta de loc la începutul activității mele, este lipsa de puteri muncitoare chiar în centru la consistorul arădan, încât sunt silit a repeți cuvintele înalt Prea Sfințitului meu antecesor, pronunțate aici la începutul arhiepiscopiei sale, înainte cu 24 de ani, zicând: „Domnilor, nu am oameni!”

Deci, și pentru acest interval scurt, ce era până la sinodul ce astăzi s'a întrunit, spre a pute arăta ceva rezultat, m'am îngrijit de referenți ajutători, de fisci onorari, secretari și canceliști, precum aceasta se va vedea din rapoartele consistorului arădan; aplicat-am pe aceia, la cari am întipănit bunăvoință de a lucra în mod provisor, fără a îngreua bugetul consistorului.

Eu altcum și astăzi conduc diecesa cu aceleași consistorii, cu cari a condus-o antecesorul meu; cu consistorii, cari nu sub a mea conducere și presidiu au fost reustaurate, și, din incidentul unor înnașii, declar, că nu aș sta la înălțimea chemării, dacă aș căuta la principile politice, ce poate avea unul și altul ca cive liber al statului; căci biserica este și trebuie să fie condusă de principile neștrămutabile ale iubirii reciproce, a cărora directivă n'ia desemnat-o Christos.

Sper, că d-voastre ca sinod, la rîndul său, veți alege persoane cât mai apte de a lucra, ear' eu, pentru viitor mă voiu îngrijii de o succesiune, dela a cărei activitate tot mai mult se aține mersul dorit al lucrurilor; căci dacă centrul e defectuos și slab, defectuos și slab va fi organismul întreg al diecesei, fără de care eparchia ar fi o corabie cu căpitan, dar' fără de trebuincioșii marinari. Constat adevărul, cu privire la multe noastre afaceri, că „Segerișul e mult, dar' lucrătorii sunt puțin”. (Mat. IX, 37. Luca X, 2).

Dacă facem o repriză peste trecutul sinodalității noastre de 31 de ani, trebuie să constatăm și aceea, că în cele materiale, prin despărțirea și despăgubirea noastră de către sârbi, prin contribuiri anuale de suflut, prin centralizarea sesiunilor dela parochiile vacante, prin dotațiune din partea statului și alte izvoare de care e mult bine meritat înalt Prea Sfințitului meu antecesor — în fața lunei ne-am aranjat în mod destul de autoritativ; dar' dacă vom căuta ceva mai riguros la progresul nostru intelectual și moral, vom deveni în poziția satirului lui Isop, când la figura cea frumoasă dela modistă, văzând ceața goală, a exclamat: „Pulchra species, sed nullum cerebrum habet!”

Trecând dela gremiu, cu multumire sufletească cant la acei preoți și învățători ai nostri, cari stau la înălțimea chemării; dar' mă supără totodată văzând la foarte mulți adânc înrădăcinate unele rele, ce reclamă o cură radicală. Sinodul nostru eparchial din anul 1890, nr. 112 a dispus: „a se culege informațiuni din fiecare comună despre suferințele, slăbiciunile, datinele, rele respective patimile, de cari suferă populațiunea peste tot și în parte.”

Atât din contemplațiune-mi proprie, cât și din date oficiale, de când am primit arhiepiscopiea acestei diece, m'am convins despre mai multe rele, ce bătuesc tocmai pe nemijlociți conducători și păstori sufletești ai popo-

rului; așa rele sunt, că unii preoți nu umblă în reverenți, nu țin regulat sfânta liturgie în Dumineci și sărbători, sau liturgiesc superficial, ba nu țin sărbătorile prescise;

înmormântarea o cōncred învățătorului sau cantorului după datina calvinească;

nu dau învățători poporului prin predici: de unde, ca urmare naturală se naște superstițiunea, necredința în Dumnezeu și sporirea sectei anabaptiștilor (nazarenilor sau pocăiților);

ca directorii locali și naturali nu se interesează de școală, a căreia urmare este influența altor elemente și graduata sporire a școalelor străine;

fără concediu părăsesc parochiile pe timp mai îndelungat;

preoții între sine și cu învățătorii trăesc în ceartă și mulți, cu ocolirea consistoriilor, caută lecuire la forurile civile;

cei inferiori față de superiori, cei tineri față de bătrâni, nu sunt cu cuvenitul respect ș. a.;

Deci precum multe datini rele ale școlărilor dovedesc slăbiciunea învățătorului: așa datinele rele în popor constată slăbiciunea preotului.

Împăratul Iosif II, căruia mult îi zăcea la inimă păstoria sufletelor în țeară, a zis că: „Preotul e pentru țărani totul: învățător, părinte, mântuitor, ori — ruinător.”

Dacă lucrarea unei armate este armonică, este pentru-că conducătorii ei toți sunt conștienți de chemare; că există disciplină obligatorie pentru toți de sus până jos; căci fără disciplină nu e ordine, unde nu e ordine, nu e înaintare; ordinea e temelul moralului.

Lipsa de disciplină e cauza tuturor relelor în ori-ce conducere, cu atât mai ales în conducerea poporului; unde pécatele lășării și ale facerii deopotrivă rod la tulpina arborelui vieții noastre bisericesti naționale.

Accentuez deosebit decorul portului și cele două datorințe principale: de a învăța poporul și de a administra ș. Taine, precum și procederea solidară în conducere, pacea și buna înțelegere între preoți și învățători.

Portul preoțesc la o parte însemnată a clerului din districtul ambelor consistorii e înlocuit cu cel civil în așa măsură, încât unii preoți se încumetă chiar serviciul dumnezeesc a-l face sau a se prezenta și pe la superiorități fără reverență, deși aceasta e haina cuvenită și prescristă pentru tot preotul, căci zice sinodul ecumenic VI. în canonul 27: „Precum ostașii și civilii au îndatorire a purta vestminte prescise pentru diregătorii lor: așa și preoții se obligă a purta haine obicnuite preoțești, fie că petrec în cetate, fie că călătoresc. Cei ce nu observă aceasta, se pedepesc cu suspendare.”

Reverenda îi face pe păstori sufletești înaintea publicului reverenți și reverendisimi, căci Dumnezeu vede inima și rărușchii, dar' lumea judecă mai mult după exterior. Atât în funcțiuni, cât și în societate toți preoții stau sub aceeași lege în privința decorului.

Se zice în rapoarte ca scusă, că așa numiți anabaptiști sau pocăiți nu voiesc a asculta predica, și așa nu se pot capota și abate dela calea cea rădăcită. Se zice și aceea, tot ca scuză, că cauza viețuirilor nelegiuite în popor este necredința în Dumnezeu.

Din rapoartele despre starea învățământului m'am informat, că unii preoți ca directorii locali nu se interesează de școală, mai nici nu o cercetează, necum se catechizeze sau cel puțin să controleze propunerea religiei.

Între asemenea împrejurări, nu e mirare, dacă credința în popor slăbește; dacă cu ea totodată slăbește legătura și reciprocitatea iubirii între popor și părintele lui sufleteș, și treptat se viresc influențe străine, ca și anabaptismul, ce inspiră superiorității dieceșane îngrijiri serioase, și reclamă aplicarea măsurilor celor mai energice pentru sanarea rului.

E lucru notoriu, că o parte însemnată a preoției noastre nu luminează poporul prin predica, scusându-se, că n'are cui predica, căci poporul nu cercetează biserica și nu-i place a asculta predica, și altele.

Aci trebuie să accentuez culpabilitatea scusei și lipsa de conștiință vocațiunei preoțești, căci serviciul altarului numai îmbinat cu al amvonului este complet. Serviciul divin numai atunci poate fi în adevăr edificator pentru sufletul și inima poporului, dacă e însoțit de învățătură.

Unde poporul nu-i place predică, e semn că-i lipsește creșterea; lipsește în prezent zelul bunei conduceri, focul inimii arzătoare pentru înaintarea poporului — acel foc, pe care în forma limbilor de foc l-au avut Apostolii prin duhul sfânt și succesiv îl are tot preotul. Focul din fire luminează, încălește și curăță; asemenea și limba preotului după chemare trebuie să lumineze mintea, să miște inima și să îndrepte moravurile poporului, după îndrumarea Apostolului, care zice: »Ear' tu priveghează întru toate, pătimește răul, fă lucrul evanghelistului, slujba ta fă-o deplin. (I. Tim. IV. 5).

»Admonițiile noastre totuși trebuie să aducă fructe — zice sft. Ioan Crisostom, — dar' supunând, că cei răsciteți și după această învățătură vor continua traul vieții de mai înainte: noi pentru aceea totuși nu trebuie să încetăm a le da învățătură. Fântâna dă apă și dacă aceasta nu o cară nimenea; isvoarele isbucnesc și dacă nu scoate nimeni apă din ele. Toamă așa trebuie și cuvântătorul să-și pună în lucrare toate puterile chiar și atunci, dacă nimeni nu le ia în socotință; și dacă cel-țe te aude nu va primi sămânța aruncată prin tine, și nu va da rădăcină ascultării, atunci tu vei avea meritul răsplății înaintea lui Dumnezeu, ear' răsplăția-ți va fi chiar așa de abundanță, deși nu te ascultă, ca-și-cum ar fi dacă l-ai fi mișcat: tu l-ai făcut datorința. (I. omil. S. Lazar).

Buna conducere cu fapta și cu cuvântul sînt adevărate mijloace, prin cari preotul poate aduce la cunoștința de Dumnezeu cu timpul și pe cei mai îndărătnici și scăpați oameni. Ochii cari s'au datat cu întunecare, nu pot suferi lumina dintr'odată; această lege a naturii are loc și în privința luminării minții. Acest mod l-a întrebuițat Ch. Mântuitorul nostru, Ss. Apostolii și toți dascălii bisericei. Cu aceste mijloace s'a zidit biserica lui Christos, numai prin aceasta se poate și susține.

Avem, domnilor, școale confesionale moderne, aranjate după prescripțiile legii, prevăzute după juristările materiale ale poporului cu dotațiunea cuvenită, avem reuniuni învățătoarești, îndreptățite de a ușura mersul învățământului popular.

Dar' pe cât ne bucurăm de acestea, tot în așa măsură ne întristează nepăsarea de biserică și religione a acelor învățători ai noștri, cari în număr tot mai mare ne părăsesc și trec la stat, și biserica păgubită, care i-a născut și crescut, în neputința sa are numai să strige: »Oleum et operam perdidit!«

Este de dorit, ca sfera de activitate a reuniunilor să fie sub auspiciile acestui sinod mai bine prescrie și controlate; ele trebuie să se rețină dela orice pas heterogen scopului lor cultural; să nu se considere pe sine ca element social deosebit, cu îndreptățirea, ca să fie ca atare reprezentate în sinoade și congrese, căci statutul organic nu recunoaște decât cler și popor. La din contră ar pute d. e. advocații și industriași tot asemenea să se afirme ca elemente de sine stătătoare în biserică.

În urmă, domnilor, avem în biserică noastră încă un rău foarte amenințator, o lipsă mai mare decât toate, lipsa bunei înțelegeri.

Și fiindcă despre aceasta la deschiderea sinodului nostru eparchial din anul trecut, încă ca vicar episcopesc și președinte al sinodului, mi-am spus vederile mele mai în detalii: acum în urmă accentuez cu durere, că din incidentul multelor certe degenerate deja în denunțări josnice, ce duc la ruina, mi-a zis un bărbat de stat, că nu am fi maturi pentru constituțiunea noastră bisericească atât de liberală! Și ca un memento zic și eu, domnilor deputați,

că un arbore cu mult succes poate contrasta catastrofelor venite din afară, ba pe cât e clătinat mai mult de vânturi, cu atâta mai adânc își plântă rădăcinile în pământ și se întărește; când însă se ivesc carii, ce-l rod în lăuntru, atunci arborel slăbește și prin o mică suflare a vântului e trântit la pământ și pier.

După acestea, implorând ajutorul și binecuvântarea lui Dumnezeu asupra lucrărilor noastre, declar sesiunea sinodului nostru eparchial ordinar pentru anul 1900 de deschisă.

Sinodul archidieceșan.

Sedința X., la 6 Maiu.

La ultima sedință a sesiunii sinodale s'a raportat și luat concluse în următoarele chestii:

Privitor la stadiul în care se află afacerea întregirii venitelor preoțești, consistorul a prezentat un raport interesant, din care se vede că punerea în praxă a lucrărilor a întâmpinat multe greutăți. Raportul se ia spre știre și se votează indemnizare de spese, până la definitivă regulare.

În legătură cu aceasta, din incidentul, că pentru mersul mai ușor al afacerii I. P. S. Sa s'a văzut indemnizat a esmite la Budapesta pe secretarul consistorial, dl Dr. E. Cristea, ca să se pună în legătură cu cercurile normative din ministerul de culte și să dea informațiile necesare, comisia organizatoare în referada căreia a fost obiectul, propune, ca sinodul să roage pe Escelența Sa a stăruie să se rezolve favorabil condusul congresual dela 17 Maiu 1899, de a se aplica în ministerul de culte bărbați de ai bisericii noastre, pentru mai ușoară rezolvare a chestiilor dintre biserică și stat.

Escelența Sa declară, că în privința aceasta a făcut pașii necesari, atât în scris, cât și verbal la ministru și afacerea e pe cale de a fi rezolvată, — ceea-ce sinodul ia la cunoștință, cu aprobare.

Raportul cons. despre catechizarea elevilor gr.-or. dela școalele străine se ia spre știre, cu îndrumarea, ca consistorul să pună în lucrare proiectul pentru sistemizarea posturilor de cateheți, făcând începutul cu școalele din Cluj, eventual Blaj și Dej.

Cu privire la crearea unui fond special la metropolie pentru acoperirea speșelor congresului bisericesc-național, sinodul aderă în principiu, ear' asupra cuotei ce va avea să o dea archidieceșan, se va pronunța, când i-se va face din partea consistorului metropolitan un proiect concret și detaliat.

Se decide a se zidi o residență archiepiscopescă de vară, în grădina din strada Șevis, votându-se spre acest scop o sumă maximală de 40.000 cor.

Cu privire la lăsmământul Metropolitului Miron, se decide, ca din suma de 21.000 fl. care rezultă după detragerea tuturor speșelor, să se creeze un fond, separat de alte fundațiuni, cu statute, cari au să fie prezentate în sesiunea sinodală proximală.

Rapoartele despre fundația »Șaguna«, fondul »Andronic«, apoi despre cumpărarea unei case în Bistrița, prefă-

cută în biserică provisoră, despre fondurile și fundațiunile archidieceșane, cari se află în stare progresivă — se iau spre știre.

Proiectul de regulament pentru asigurarea contra focului a averilor bisericești, școlare și fundaționale din archidieceșă, se restituie consistorului, dimpreună cu observările comisiei financiare, pentru mai departe studiere și raportare la sesiunea proximală.

Se votează proiectul de budget pe anul 1901, cu o mică modificare la erogatele fondului general administrativ.

Socotelile tipografiei și librăriei archidieceșane, nefiind revizuite de comisiunea tipografică, se restituie prin consistor, comisiei, spre revizuire. Condițiile de primire ale clericilor extraordinari la teologie, se vor norma după finalizarea afacerii întregirii venitelor preoțești.

Raportul consistorial asupra propunerii deput. M. Cirlea, făcută în sesiunea trecută și privitoare la oratoria bisericească (predici) și înființare de coruri bisericești, se ia spre știre, fiind preoțimea îndrumată prin circular a fi în predici poporului și fiind îngrijit și în seminar, ca elevii să se exerciteze în oratorie și cantul bisericesc.

Cu privire la o altă propunere a dep. M. Cirlea, despre codificarea legilor bisericești, votate în congrese și sinoade, consistorul raportează, că s'a instituit o comisiune, cu însărcinarea a pregăti un elaborat, — ceea-ce se ia spre știre.

Petițiile intrate la sinod, la propunerea comisiei petiționare, se transpun consistorului pentru rezolvare.

Fiind materialul de pertractat esauriat, Escelența Sa declară sesiunea sinodală de încheiată prin următorul discurs:

»Cu ajutorul lui D-zeu rezolvind noi, în cea mai bună armonie și dragoste, agendele avise la competența acestui sinod și așa ajungând la încheierea acestei sesiuni sinodale: mai înainte de toate mă simțesc dator a mulțumii lui D-zeu, al cărui duh sfânt ne-a condus în toate sfaturile noastre, rugându-l să și binecuvinteze lucrările noastre, ca să aducă fructele dorite pentru biserică noastră, pentru clerul și poporul nostru.

După D-zeu mă simțesc dator a mulțumii și domnilor voastre, dl. deputați, atât pentru valorosul concurs, ce ați dat la rezolvirea atâtor obiecte de mare importanță pentru biserică noastră, cât și pentru considerațiunea cătră neajunsurile mele, rugând pe D-zeu să vă binecuvinteze și pe d-voastră cu sănătate statornică, tărie și putere, ca să conlucrați timp cât mai îndelungat, la opul cel mare al viitorului nostru, dorindu-vă din inimă, să trăiți, dl. deputați, mulți ani fericiți.

Cu acestea declar sesiunea sinodului nostru archidieceșan ordinar, pe anul 1900, de închisă.

La discursul acesta răspunde în numele sinodului dep. Ioan cav. de Pușcariu următoarele:

»Binevoiți, înalt Preasfințite, a-mi concede ca în numele onorațiilor membri ai acestui sinod să espun profunda

mulțumită și recunoștință pentru conducerea înțeleaptă a ședințelor sesiunii acum terminate, care a scos la iveală o guvernare a bisericii plină de tact și mai presus de toate acoperită de rezultate foarte mulțumitoare. Din pertractările acestei săptămâni am văzut și ne-am convins, că munca înalt Preasfinției Voastre — deși numai de un timp foarte scurt — abia de un an e copleșită de rezultate, ce altă-dată în 10 ani nu s'au putut câștiga.

Dacă ne uităm la afacerea rentei Sfântului Nicolae dela Brașov, la deslegarea în sensul concludului congresului nostru național-bisericesc a întregirii dotațiunilor parohiale din partea statului aflăm, că înalt Preasfinția Ta a știut purcede cu organele externe cu tactul recerut. Ear' priceperea în afacerile interne bisericești ne-o dovedește din destul norocoasa aplanare a neînțelegerilor devenite odioase între organele noastre bisericești dela Brașov; asemenea mulțumitoare punere în practică a si-doxiei, chemată a alimenta fondul general administrativ, spre a pute astfel suporta dotarea votată protopopilor tractuali de câte 1000 coroane la an. Amintire merită pe lângă altele și pașii înaintați întru ridicarea unei catedrale corespunzătoare timpului și vazei biserice noastre. etc. Aceste sunt tot atâtea momente, cari ne dovedesc o muncă intensă și obositoare. Mulțumind I. P. Sale pentru această neobosită activitate și pentru rezultatele prezentate dorește, ca Dumnezeu să-i dea zile îndelungate și putere, ca să poată continua activitatea Sa cu rezultate tot mai rodnice spre mulțumirea Sa și a noastră și a bisericii întregi.

Mormântul lui Barițiu.

Sibiu, 8 Maiu n.

Duminecă a fost aniversarea anului al 7-lea (1893) dela moartea neuitatului bărbat al națiunii române George Barițiu, în biserică gr.-cat. de aici. Și acum, ca în toți anii dela moartea aceluia, s'a celebrat parastas pentru repausul sufletului, și în memoria aceluia răbdat, carele cea mai mare parte din îndelungata sa viață de 81 ani a sacrificat-o lucrând din toate puterile sale și cu tot devotamentul pentru prosperarea și înaintarea culturii naționale pe toate terenurile vieții publice. Serviciul divin s'a oficiat la 10 ore antemeridiane cu toată pietatea și demnitatea de protopopul Ioan V. Rusu, asistat de capelanul Nic. Togan, ear' cântările bisericești s'au executat de corul studenților dela institutele de învățământ de aici, condus de învățătorul local Coman. Gligor. La serviciul divin au participat și doamnele membre ale Reuniunii înființată în 1887, pentru înfrumusețarea bisericești, căci tot atunci, după terminarea serviciului divin, s'a ținut adunarea generală anuală a numitei Reuniuni.

Este frumos, ba avem și datoria morală, ca să sărbămăm măcar odată în an amintirea acelor bărbați, cari în timpuri grele cu mari sacrificii și remanente eroice, în decurs de mai multe decenii au lucrat în ogorul național cel înflenit, și astfel ne-au pregătit și așternut nouă, urmașilor lor, calea netedă și oablă pe care avem să progresăm pentru fericirea și prosperarea poporului nostru. Unul din acei bărbați, luceferi rari, pe orizontul na-

țional, a fost și pururea neuitatul George Barițiu, a cărui oseminte deja de 7 ani pausează în sinul pământului lângă biserică parohială gr.-cat. din suburbiul dela Poarta-Turnului. Lucrând în toată viața pentru binele public, a murit sărac, ear' osemintele lui pausează în mormântul închis cu peatră în mod ermetic, și înconjurat jur împrejur cu un mic grilaj de fer, dar' la cap nu are decât o simplă cruciuliță de lemn. Dorim și sperăm însă, că va veni timpul, și poate nu este departe acel timp, când năfuneau, ori »Academia Română«, a cărui membru și președinte a fost, se va îngrijii, ca mormântul marelui bărbat al națiunii române, să fie decorat cu un monument, sau cel puțin cu o poatră comemorativă, deamă de memoria aceluia. Căci națiunea, care onorează memoria aleșilor sei bărbați, pe sine însăși se onorează.

Din cronica veacului XIX.

— Date memorabile. —

8 Maiu.

1804. Napoleon cel-Mare se proclamă împărat al Francezilor.

1848. Comunitatea orașului Sibiu se declară contra uniunii. — În Chirileu și comunele din jur se publică statar și se ridică furcile.

1849. Dragoș scrie a treia-oară lui Iancu să se supună. Auzind de măcelările și arestările săvârșite de Hatvani, Iancu răspunde că »numai arma poate hotărî între noi«. Ține adunare de popor, îl joară și pornește spre Abrud. La amezai o ceată a lui Iancu se bate cu Ungurii sub dealul »Horia«.

1866. Deputații români și alți nemaghiari prezintă dietei un proiect pentru o lege de naționalitate.

9 Maiu.

1848. Florian Micș, este dus de Ungurii dela Cluj la Tirgul-Murghului.

1849. Iancu atacă din 4 părți Abrudul. Lupta ține până noaptea târziu, pe întunec și ploaie mare. Ungurii sînt bătuti și vor să părăsească Abrudul. — Hentzi bombardează Pesta.

1877. Camera României proclamă independența.

1887. Se încheie conferența națională, după-ce-și publică hotărârile.

CHESTIUNI ȘCOLARE.

CONVOCARE.

Despărțământul Făgăraș al Reuniunii învățătorilor gr.-cat. din archidieceșă de Alba-Iulia și Făgăraș își va ține adunarea sa de primăvară, Duminecă, în 20 Maiu st. n. a. c., în școala conf. gr.-cat. din Cincul-mare, la care cu toată stima sînt invitați toți membrii acestui despărțământ, precum și onor. domni preoți ca directori școlastici și toți acei domni cari se interesează de prosperarea școlii populare.

PROGRAM:

1. Dimineața la 8 ore participarea în corpore la serviciul divin.
2. Constatarea membrilor prezenți.
3. Deschiderea ședinței.
4. Ascultarea esamenului de vară a școlărilor gr.-cat. din acea comună.
5. Disertațiunea »Casa părintească și școala și familiarizarea copilor începători cu școala«, de Dimitrie Bulicrea.
6. Aprecierarea esamenului și a disertațiunei.
7. Încasarea taxelor curente și restante, înscrierea de membri noi, precum și încasarea abonamentelor la »Foaia școlastică«, ori legitimarea achitării aceluia.

FOIA „TRIBUNEI“.

Impresii din Rusia.

Mosova, 20 Febr. n.

(Urmare).

Dela catedrală pe cursul râului în sus, înainte de a ajunge la Dealul Vrbilor, mai remarcăm Câmpul Verginilor, ce se zice că-și trage numele dela un tirg de fete ce se afla pe acest loc în timpul stăpânirii tătare, și tocmăi afară din oraș: Mănăstirea Verginilor construită la 1514 de prințul Vasili. Astăzi mănăstirea e înconjurată cu zid și conține 7 biserici cu mai multe capele, în cari sînt înmormântate țarine și fiice de țari. Zidurile ei au fost martore mai multor fapte însemnate în cursul vremilor: în 1563, Iulia, logodnica lui Ivan Teribilul, — care schimba nevestele ca și cămășile, — luă voalul și se înmormântă în zidurile mănăstirii, în 1686 Tarul Petru I. aici închise pe sora sa Sofia sub numele de Susana; fu jefuită de Poloni, ear' în 1812 Napoleon o vizită și-și așază în ea corpul de armată Davout.

În dosul mănăstirii se întind câmpii și păduri, Moscova înghețată, o fântână miraculoasă, în care lumea aruncă de sute de ani monede, și dincolo de riu coasta Dealului Vrbilor, de pe creasta căruia vom pute admira splendoarea fermecată a întinsului oraș...

câteva nădușeli și depănări grăbite din picioare și sîntem pe culme... dar' trudă zădarnică! soarele pare un opaiț, prin fum de colibă, prin perdeaua de ceață nu străbate decât un huet surd, un freamăt înăbușit, și ochiul nu zărește decât un haotic cîmîter mohamedan, o imensă progadie jidovească cu stilpi de marmoră albă, cu mormintele îmbrodite în imensitatea zăpezii... Doar mănăstirea citadelă din apropiere cu zidurile ei albe ca zăpada, cu virfurile turnurilor din colțuri roșii, cu clopotnița ei înaltă și artistică n'o împiedecă ceața și stă ca un avantpost al imensului lagăr împăienigenit. Cu degetul mi-se arată direcția izbei (căsuței) în care consiliul de război rus prezidat de Kutuzof decide prăsierea Moscvei în 1812, și mi-se arată partea opusă a dealului, pe care în 2 Septembrie același an înaintau grăbiți sute de mii de soldați francezi etc, ca să ajungă să admire panorama Moscvei întinsă la picioare, și căzută la picioarele, la virful sabiei lor... »În fine ajung pe creștetul unei coaste, armata descoperi deodată sub ea, la o distanță foarte apropiată, un oraș imens, selind în mii de culori, gurguțat de o fuioagă de cupole aurite răspânditoare de raze, o amestecătură ciudată de pădure, de lacuri, de hoarne, de palate, de biserici, de clopotnițe, oraș totodată gotic și bizantin, isbîndînd tot ce povestile orientale spun de minunile Asiei. Pe când mănăstiri flancoate de turnuri formau brîul acestei mari cetăți, în centru se înălța pe o movilă o înaltă cetățue, un fel de capitoliu, unde se vedeau când templele divinității, când

palatele împăraților, unde pe deasupra zidurilor crestate se iviau domuri mărețe, purtând emblema ce reprezintă toată istoria Rusiei și toată ambiția ei: crucea deasupra semi-lunei răsturnate. Această cetățue era Kremlinul, vechiul sălaș al Țarilor.

»La acest aspect fermecat, magic, imaginația, sentimentul gloriei, esaltându-se deodată, soldații esclamară cu toții împreună: »Mosova! Mosova!« Cei rămași la poalele dealului se grăbiră să ajungă cât mai curînd; pentru un moment toate rangurile, toate gradele fură amestecate la olaltă și toată lumea voia să admire marea capitală unde ne conduseserăm un marș atât de aventuros. Omul nu se mai putea sătura de acest spectacol orbitor și făcînd spre a strîni atâtea sentimente deosebite. Napoleon se ivi la rîndul său și cuprins de ceea-ce vedea, el, care ca cel mai vechi soldat al armatei, vizitase succesiv, rînd pe rînd Cairul, Memfis, Iordanul, Milanul, Viena, Berlinul, Madridul, el însuși nu se putu apăra de o profundă emoțiune. (Thiers, Istoria consulatului și imperiului francez).

Coborînd coasta, când printre copaci și colibi de bărne, când pe câmpie, trecem pe lângă mănăstire și în loc să luăm earăși malul râului în jos, pășim drept înainte pe o frumoasă și lungă stradă flancată de vile aristocratice și acestea ocolite de grădini și grilajuri de fer; după drum de jumătate oră vîlele își curmă șirul și începe orașul-sat cu căsuțele mici; în acest loc lăsam lungul stradei și apucînd la dreapta pe ulicioara Hamovniciski, cu casele ei

mititele dominate de două fabrici, ne oprim în fața nr. 21. La stradă, în dreptul acestui număr se întind uluci de scînduri, un pâlcan vechiu vîpsit în galben; în dreapta porții deschise e o maghernită vechedă scînduri: locuința dvornicului sau rîndașului de curte, ce rînește la zăpadă; în fața avem căsicioare aproape în ruină, tot din scînduri, și în dreapta lor un scund șopron, toate cu vîpseala galbînă întunecată de vreme; la stînga, în mijlocul curții, o casă de bărne cupușite cu scînduri în aceeași vîpsea, cu un etaj jos și unul deasupra, din care peste o grădiniță cu arbori dau vro cinci ferestri la stradă. În dosul casei și curții se întinde un hăuc de pădure de plopi bătrîni... bătrîni... mai bătrîni chiar decât bătrînul lor proprietar; printre tulpinile lor groase și învîlitate în grămezi de zăpadă curățită, apa vîrsată formează un mic sânșus sgîrîit de patine, ear' ramurile copacilor pletosi ating coperișul pleoștit al casei... Dvornicul sau portarul țeran imboldorî în cojocul lui tocit de vreme și muncă, privește curios la curiozitatea sau scrutărilor mele, s'apropie și mă întreabă timid că pe cine caut. O clipă de șovăială, de a pleca, sau să-și răspund: pe Escelența Sa groful Leon Tolstoi; însă înainte de a lua vro decisiune un ficioir în frac ne întrerupe cu: »Escelența Sa nu se întoarce decât pe la 7 ore acasă. Erau patru și jumătate, până la Kremlin și înapoi, cale mai bine de un cîas și prin stradele din jur nici un tractor,*) nici o

cafenea unde să poți aștepta. Plecasem spre casă, mulțumit că văzusem cel puțin locuința, dacă nu puteam vedea chipul celui mai mare scriitor rus, când un tâmbălu de muzici și sbierete ce spin-teau ramurile închicurate ale unei alei îmi atrase curiozitatea și pașii: erau panoramă, menagerii, marionete etc, un fel de mîdanul Duca din fața Oismigiuului în București. Sute de oameni priviau la păiați mîncînd la alune și mai cu seamă la simburii de floarea soarelui; din când în când masele pufneau în ris și în cohădăli înecați de cojile de simburii, ear' răgetul cămăilei de pe galleria menageriei esilat din patria ei în gerul ce-i sbărlește pîrlul, ține isonul tâmbăluului. Privind când într-o parte, când la spuză de coji de simburii și alune bătuciți pe albul zăpezii transformată în admirabil mozaic, timpul trecu și fără să-mi dau seamă, punct la 7 mîe aflam la tîfaisuri cu dvornicul Escelenței Sale... E acasă? »Da.« E sănătos? »Da!« Ușa căptușită în piele se deschise, ficioirul mă anunță și pe când priviam scara din fața cu balustrada în plus și păreții în cărămizi de porțelan, un tîner blond mă întrerupe cu: »Tatăl meu nu se află bine. Plecau cerînd seuse pentru deranjul făcut, împins fiind de rivna de a zări numai chipul ce mă atrase pe șesul Volgei de pe șesul Dunării și Carpații Transilvaniei.

(Va urma).

Prof. Frățilă.

*) Birt, cărcimă sau ceanărie.

**) Tot da se zice și-n rusăte.

Robe de mătăsa-foulard cor. 16.80

(FOULARD-SEIDEN-ROBE)

și mai scump! — 14 metri — trimise scutite de porto și de dare. Mostre pentru alegere, tocmai așa din »Mătasa-Henneberg« neagră, albă și colorată, pentru bluze și rochii, dela 45 cr. până la fl. 14.65 per metru

Veritabilă numai dacă e cumpărată direct dela mine!

G. Henneberg, fabrică de mătăsa în **Zürich**,

[3] 19—50

(liferant de curte c. și r.)

Szám 842/1900 tkv.

[170] 1—1

Arverési hirdményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a özvegy Opris Achim Anna végrehajtatonak ismeretlen helyen levő Opris Achim Anna s társ végrehajtást szenvedő elleni 240 kor. tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a fogarasi kir. járásbírósa területén levő Alsó-Ucsai községében fekvő az Alsó-Ucsai 45. sz. tjkben kishoru Opris Achim Sofia és kishoru Opris Achim Anica nevén álló A. +

117, 118	hatszám ingatlanra	378 korona
1503, 1504	»	13 »
1535, 1536	»	18 »
1550, 1551/1	»	14 »
2941, 2942	»	43 »
4159	»	58 »
4297	»	80 »
5486	»	31 koronában

ezennel megállapított kikiáltási árban a C. 1. alatt özvegy Opris Anna szül. Gurlea jávára bekebelezett élethossziglani honon jog érintetlen hagyóia mellett az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1900. évi július hó 4 napján d. e. 10 órakor Alsó-Ucsai községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alol is eladást fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis készpénzben vagy az 1882. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában, kijelölt ovdék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1900. évi február hó 12.

A kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Császár,
kir. albiró.

Despărțământul de postavuri

al firmei

Kastner & Öhler în Graz

dispune de

cel mai bogat asortiment

de

postavuri stiriene veritabile.

Fabricate din lână curată pe garanță, recunoscute ca cele mai bune. [86] 18—26

Stofe de modă, stofe negre și vinete pentru haine de bărbați.

Mustre franco.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de

Teodor Raica,

profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia preposiției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografiei“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

Pentru sortirea loteriei de clase r. u. priv.
dela 17 și 18 Maiu

cumpărați losuri cu prețuri originale

1/1	1/2	1/4	1/8
12 cor.	6 cor.	3 cor.	1.50 cor.

dela

Banca și casa de schimb, soc. pe acții „Mercur“

în BUDAPESTA, V., strada Dorothea nr. 12.

Unica colectură principală, unde până acum toate câștigurile principale, la sortirea din urmă cel de 400.000 coroane, au fost prompt solvite.

Pentru prevenirea greșirii adresei ne rugăm să fiți cu luare aminte la cuvântul „Banca“ din firma noastră.

[165] 4—10

Adresa de telegrame: „Mercurbank“, Budapesta.

Fabrică de casse.

Subscrisul îmi iau voie a face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoască a fi cu atențiune în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe dinafară se nu confundă cu alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e panterate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biseriei și comune casse după înțelegere cu plătire în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumină Atycelen.

Gustav Moess,

fabrică de casse în Sibiu,
strada Poplăci-mare Nr. 8.

[53] 30—

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase să-mi socot —
Cu mintea mea,

în

peste 20 variante,
care de care
mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată
la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăci nr. 15.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

aa apărut tocmai și se află de vânzare în
librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăci 15:

INDREPTAR PRACTIC

în

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 prețuri întemnițate în Cluj.

Prețul 2 coroane.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 80 bani.

Pentru porto postal 10 bani mai mult.

Se află de vânzare la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea

Stuparilor

săteni

de

Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrații în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adânc simțit în literatura stupăritului. Broșura este scrisă pe un frunză învățător, stupar pricepat. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din
tainele
vieții.

29 de povești și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni, Sibiu.

A apărut!

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,
se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de 3 C. — b.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. 1 C. 60 b.
3. „Duh mistic“, narațiune de Bolanden (45 pag.) — C. 20 b.
4. „Tragedia Calvarului“, de L'abbé Henry Bolo, (290 pag.) Sibiu 1899 fl. 1. —
— Se recomandă mai ales preoților. —